A°. 1841. N°. 120.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

WOENSDAG 23 JUNI.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Het contreseing, voortdurend geweigerd.

De *Staats-Courant* van den 18den dezer brengt ons een nieuw bewijs van de energie, waarmede de heer VAN MAANEN zijne inconstitutionele begrippen handhaaft, en, helaas, van de overhelling der regering tot dezelve.

De wetten van 26 mei 1841, *tot opheffing van den exceptionelen regts-toestand van Limburg*, en *omtrent de regterlijke organisatie van Zuid-Holland en Noord-Holland*, zijn niet gecontresigneerd door den minister van justitie, maar door eenen ambtenaar die in de grondwet onbekend is, een' directeur van het kabinet des konings, voor het oogenblik A. G. A. VAN RAPPARD geheten.

Daar noch de grondwet noch eenige andere wet eenen *directeur van het kabinet des konings* instelde, zoo bestaat er ook volstrekt geene bepaling nopens de hoedanigheden, tot het bekleeden van dusdanigen post gevorderd. Een minister moet een *geboren Nederlander* wezen, geboren *uit ouders*, in Nederland of deszelfs bezittingen *gevestigd*; maar tot directeur van zijn kabinet kan de koning kiezen wien hij wil, den eersten den besten zijner lakkeijen, iederen Duitscher, elken Chinees.

Is nu een *directeur van het kabinet* bevoegd om wetten te contresigneren, dan kan men Nederlandlandsche wetten gecontresigneerd zien door Duitschers of Chinezen. Niets zou hun ook verbieden hunnen naam in hun landschrift te teekenen, zoodat het noodig zou kunnen worden Chineesch te kennen om te weten dat deze of geene krabbels, onder onze wetten geplaatst, het contreseing voorstellen van den telg des Hemelschen rijks LI of E, directeur van 's konings kabinet.

Dat zal dan onze constitutionele waarborg wezen voor den *juisten inhoud*, voor de *behoorlijke promulgatie* der wetten!

Wanneer derhalve eene wet niet afgekondigd wordt, gelijk zij toegestemd werd door de Kamer; wanneer zij verminkt of krielende van fouten in het *Staatsblad* wordt gedrukt, — dan zal daarvoor geen minister verantwoordelijk wezen, maar een directeur van 's konings kabinet, mijnheer LI of mijnheer E, die u dan nog met allen grond zou kunnen vragen: Waarom beweert gij dat ik verantwoordelijk ben? — Welke wet bepaalt dat een directeur van 's konings kabinet verantwoordelijk zijn zal voor den juisten inhoud en de behoorlijke afkondiging uwer wetten? Ik ben u niet meer verantwoording schuldig, dan de directeur van 's konings kapel of 's konings keuken. Ik heb er mijnen naam onder geteekend, ja; maar welke uwer wetten verbiedt mij zulks te doen?

Toen de *Staats-Courant* van 13 en 14 januari ons de handteekening des heeren VAN DOORN onder de begrootingswetten vertoonde, meende men dat die groote staatsman plotseling met al onze ministeriële departementen was belast, en verheugde zich over zoodanige bezuiniging van ministerieël personeel. Maar toen daarop het *Journal de la Haye* ging beweren, dat de wetten geen ministerieël contreseing behoefden, en daarbij tot staving zijner beweringen leden der dubbele Kamer aanhaalde die den 4den juni in denzelfden geest zouden hebben gesproken; toen werd aan dat kostbaar *Journal* onder het oog gebragt, dat de dubbele Kamer eerst twee maanden later bijeenkwam, en dat geen der door hetzelve genoemde redenaars het vraagpunt met een enkel woord had toegelicht. Men verwees daarentegen het *Journal* naar de redevoering van den heer CORVER HOOFT, die bepaaldelijk te kennen gaf dat, volgens zijn begrip, *voortaan ook de wetten zouden worden gecontresigneerd*, waarin hij door niemand, zelfs niet door de aanwezige ministers, werd weersproken.

Daarop zweeg het orgaan des heeren VAN MAANEN, en men beschouwde de kwestie als afgedaan.

Intusschen was het *Journal*, in Frankrijk, een aanzienlijk en zeer geacht staatsman ter hande gekomen, en deze gaf ons zijne verbazing over dusdanige beweringen en constitutionele ketterij te kennen. Hij schreef onderanderen:

» De bekrachtiging en afkondiging der wetten zijn daden *van regering*, en dat wel allerbelangrijkste daden; dit brengt mede dat zij, in constitutionele landen, niet kunnen worden daargesteld dan onder het contreseing van eenen verantwoordelijken minister; dit is eene grondwaarheid, het is geene vraag.

» Bijaldien de Kamers, gebruik makende van haar initiatief, aan de kroon een wetsontwerp zonden, in strijd met de grondwettig gewaarborgde vrijheden en regten, zou dan zulk wetsontwerp als wet kunnen worden bekrachtigd en afgekondigd? — Zou later eene meer verlichte en nationaler meerderheid geen rekenschap kunnen vragen van deze inbreuk op de vrijheid des lands? — En aan wien zou zij er rekenschap van vragen, indien geen minister verantwoordelijk ware voor de bekrachtiging en afkondiging der wet? Wien zou men in beschuldiging kunnen stellen? — Blijkt het dus niet, dat de leer van het *Journal*, bijaldien de naam van leer mag worden gegeven aan eene zoo grove dwaling, regtstreeks tot revolutionnaire feiten leidt, tot eenen onbewimpelden strijd tusschen het land en de Kroon?

» Meer nog. Bijaldien de wetten konden worden afgekondigd zonder contreseing van een' minister, zonder zijne verantwoordelijkheid, zoo zou men ook — de gevolgtrekking is onloochenbaar — aan geen minister rekenschap kunnen vragen van de niet-afkondiging eener wet. Hoe toch nalatigheid geweten aan hem, die met geene medewerking belast is? — Zoo zou men eene wet ter ligting van een leger, of ter voorziening in middelen van verdediging, niet afkondigen, of te laat afkondigen, — en geen minister zou voor die vertraging verantwoordelijk zijn? Zij zouden van geen verraad kunnen worden beschuldigd? — 't is belagchelijk.

» In constitutioneel regt, zijn de ministers verantwoordelijk voor iedere handeling van regering, hoedanige ook: ordonnanciën, troonreden, benoemingen, dispensatiën, wat ook; zoodra het mogelijk is ongrondwettig te handelen, dat is: een politisch *misdrijf* te begaan, moet *iemand* er verantwoordelijk voor wezen, en die *iemand* kan niet de koning zijn.

» Derhalve moeten alle handelingen van regering gedekt worden door de ministeriële verantwoordelijkheid; wie de handeling uitdacht, wie ze wenschte, doet niets ter zake; geen minister is gedwongen zijne handteekening te geven en zijnen post te behouden: hij kan aftreden, hij kan weigeren, hij is vrij. Zijne verantwoordelijkheid is dus billijk; zedelijk. Hij maakte de handeling tot de zijne, omdat hij, vrijheid hebbende ze niet door zijne handteekening te bekrachtigen, ze bekrachtigd heeft. Of hij ze beraamde, nog eens, dit doet niets ter zake.

» Neem de ministeriële verantwoordelijkheid weg, en een van beide: de koning is bloot gegeven, of het land is zonder waarborg.

» Deze beginselen zijn onbetwistbaar en onbetwist in Engeland en Frankrijk; ik ken geen constitutioneel land waar dezelve door verstandige mannen in twijfel worden getrokken. De bewoordingen der Nederlandsche grondwet zouden slechts een drogbeeld van den constitutionelen regeringsvorm hebben daargesteld, bijaldien deze beginselen, die de grondslagen van dien regeringsvorm zijn, er niet in erkend wierden."

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grens, 7 junij. Volgens de laatste berigten uit Konstantinopel zou de beslechting der Egyptische aangelegenheden nog lang kunnen uitblijven; vooral zal, naar men gelooft, de vraag nopens den cijns niet zoo spoedig kunnen worden afgedaan, daar men algemeen van gevoelen is, dat *Mehemed-Ali* ter naauwernood de helft van hetgeen de sultan jaarlijks begeert, zal willen betalen. Daarbij komt nog dat de Engelschen, en inzonderheid hun vertegenwoordiger te Konstantinopel, flaauw te werk gaan en het hun meer te doen schijnt om de vraag hangende te houden dan om ze ten einde te brengen. (*A. Z.*)

RUSLAND en POLEN.

Wilna, 28 mei. De commissie van onderzoek, die hier in 1839 benoemd werd, betrekkelijk de hoogverraderlijke zamenspanning van *Koinarsky* en zijne medestanders, bestaat nog voortdurend. Steeds wil men nieuwe deelgenooten van dien heilloozen opstand ontdekken, welke dan voor de vierschaar dier commissie worden gebragt. Deze houdt zich dus nog bezig met de inquisitie over nieuwe betrokkenen, doch met opsporing en confiscatie van al het roerende en onroerende goed, hetwelk den zamenzweerders in eenigen hoek van Polen, Lithauwen of de wit-Russische gouvernementen toekomt. Zoodra iets dergelijks ergens gevonden wordt, wordt het onmiddellijk door de commissie in beslag genomen en provisioneel onder het bestuur van het ministerie der rijksdomeinen gesteld. Ten gevolge der nieuwe bepalingen zijn 37 personen, alle van adel, uit deze provincie, benevens hunne bezittingen in handen der commissie gevallen. (*Al. Z.*)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 19 junij. Als de Fransche bladen in de vertraging der definitive beslechting van het Oostersche vraagstuk Engelsche en Russische knoeperijen willen zien, ja zelfs zoo ver gaan dat zij van een verdrag aangaande de verdeeling van Turkije tusschen de twee genoemde mogendheden spreken, zoo bewijst dit slechts hoe kortzigtig de politiek der Fransche dagbladen is. Engeland

en Rusland, die verschillende belangen in het Oosten hebben, belangen die allerwege, uit hoofde der zeemagt van beide staten in botsing komen, zullen zich bezwaarlijk omtrent eene verdeeling van Turkije verstaan. Daarbij ware een zoodanig verdrag in den tegenwoordigen staat van zaken en bij de inzigten der hedendaagsche staatsmannen, eene politische onmogelijkheid. Geene Europische mogendheid zal het beproeven het politisch evenwigt van Europa omver te werpen; geene Europische mogendheid kan thans nog in Europische belangen eene geïsoleerde staatkunde volgen; het begin en het einde aller politische strekkingen is rust en vrede. Maar, terwijl nu stellig kan worden verzekerd dat geene Russisch-Engelsche kuiperijen de definitive beslechting van het Oostersche vraagstuk beletten, zoo zou het van de andere zijde de vraag kunnen zijn, of niet het Fransche kabinet aan die beslechting eene hindernis in den weg heeft gelegd? Bouwde men niet welligt van Fransche zijde verwachtingen op eene verandering in het Engelsche ministerie? (*Köln. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, *19 juni*. H. M. heeft gisteren een kapittel der militaire orde van Bath gehouden, en onder anderen den commodore sir *C. Napier* met de ridderteekenen dier orde omhangen.

— Op den zesentwintigsten gedenkdag van den slag van Waterloo is door den hertog van *Wellington*, volgens jaarlijksche gewoonte, een groot gastmaal gegeven. De feestzaal prijkte met al de kostbare geschenken, waarmede onderscheiden Europische monarchen dien veldheer in der tijd hebben vereerd.

— In het Lagerhuis heeft de heer *Wakley* ophelderingen verlangd omtrent de proeven, onlangs met zeker nieuw uitgevonden werptuig genomen, welks vernielende kracht zoo groot moet zijn, dat hare ontdekking berekend is om aan allen oorlog een einde te maken, dewijl niemand zich aan de ondervinding daarvan zou willen onderwerpen. Lord *Ingestre*, tot wien de vraag gerigt was, betuigde zijn leedwezen, dat de zaak reeds zoo ruchtbaar was geworden, naardien de onderhandelingen tusschen den eersten minister en den uitvinder daardoor zeer zouden worden bemoeijelijkt.

— Op het voorstel van den heer *Wodehouse* hebben de gemeenten tot het indienen van een adres aan de koningin besloten, waarbij zij verzocht zal worden, door tusschenkomst der gezanten en consuls, een verslag te doen opmaken wegens de dagloonen en het voedsel in de groote fabrieken van andere landen.

— De juiste tijd der ontbinding van het parlement blijft nog steeds onzeker.

O'Connell is ijveriger dan ooit in de weer, om de Ieren tegen de behoudende partij op te zetten, en hen tot het verkiezen van parlementsleden te vermanen, welke de voornemens der Tories kunnen helpen verijdelen. In een door hem uitgegeven brief gispt hij ten sterkste het gedrag van diegenen onder zijne landgenooten, die bij de vorige verkiezingen tot de benoeming van den heer *Bruen* hebben medegewerkt, en levert hen, wanneer zij dezen weder hunne stemmen durven geven, aan den openbaren haat en de verfoeijing over, terwijl hij voorspelt dat geen weldenkend Iersch meisje hare hand aan zoodanige vijanden van haar vaderland en van hare godsdienst schenken zal.

FRANKRIJK.

Parijs, *19 juni*. Gisteren heeft de maarschalk *Soult*, wiens gezondheid nagenoeg hersteld is, aan de Kamer der Pairs de verzekering gegeven, dat hij alles aan zal wenden om het evenwigt tusschen de uitgaven en inkomsten te herstellen, en dat hij voornemens was in 1842 het leger met zestig duizend man te verminderen, waarop de budgets voor oorlog en marine door de Kamer aangenomen zijn.

— Men zegt dat eerlang een veertigtal nieuwe Pairs benoemd zal worden, waarvan velen onder de leden van de Kamer der Gedeputeerden zouden worden gekozen. De geest van oppositie, die zich sedert eenigen tijd in de Kamer der Pairs vertoond heeft, zou aanleiding tot zoodanige vermeerdering hebben gegeven.

— Onder de troepen die aan de fortificatiën dezer hoofdstad arbeiden, telt men vele zieken, en daar het te voorzien is dat een meer guur saizoen de ongesteldheden onder hen nog zou doen toenemen, hoort men nu reeds van het plan spreken, om de werkzaamheden gedurende de wintermaanden geheel te staken.

— Een brief uit Besançon spreekt van het voornemen, hetwelk HH. MM. de koning en koningin van Pruissen, de keizerin van Rusland en de koningin der Nederlanden hebben zouden, om dezen zomer het departement du Doubs, dat aan Zwitserland grenst, gezamenlijk te komen bezoeken.

— Uit Madrid luiden de berigten, dat een der geneesheeren van de koningin geruststellende mededeelingen omtrent den staat harer gezondheid in den senaat heeft gedaan; dat de commissiën uit de beide deelen van het wetgevend ligchaam zich vereenigd hebben, om rapport wegens de zaak van het regentschap uit te brengen, en dat door een der groote kapitalisten een voorschot van zeven à acht millioenen realen aan de regering is gedaan, waarvan een groot gedeelte tot voldoening der achterstallige soldij van de Engelsche hulpbenden en het overige tot betaling van eene maand tractement aan de ondergeschikte ambtenaren besteed zou worden, zoodat de schatkist zich weldra in nieuwe verlegenheid bevinden zal.

BELGIE.

Brussel, *20 juni*. Men spreekt van de benoeming van den heer *de Stassart* tot de functiën van minister van staat, anderen willen tot die van gezant te Frankfort. Hij schijnt zich geheel verzoend te hebben met den heer *Nothomb*, die in der tijd zoo sterk bij den heer *de Theux* er zou op hebben aangedrongen, om hem van zijne bediening van gouverneur der provincie Braband te ontzetten. — De heer *van de Weijer* vertrekt heden naar zijnen gezantschapspost te Londen.

— Gedurende de maand mei 1841 heeft de ijzeren spoorweg 62.000 reizigers meer dan in de maand mei van het vorige jaar vervoerd. Deze buitengewone aanwas is het gevolg van het verminderde tarief van den heer *Rogier*. In de maand april, onder het oude tarief, bedroegen de ontvangsten van den spoorweg 461.000 franken. In de maand mei, onder het nieuwe tarief, klommen die ontvangsten tot 507.000 franken, terwijl het getal der reizigers met 92,465 vermeerderd is.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *18 juni*. Door de commissie van beheer over de tentoonstelling alhier is bekend gemaakt, dat de deelneming in de verloting van schilderijen, gravures, lithographiën en teekeningen is verlengd tot den 20sten dezer, en dat de commissie, ten einde de kansen te vermenigvuldigen, besloten heeft, de bekroonde en algemeen bijval gevonden hebbende schilderij van den heer *Hunin*, n°. 452 van den catalogus, voorstellende: »een krijgsman, die, gewond van het slag-»veld komende, den dood van een zijner krijgsmak-»kers aan deszelfs ouders verkondigt," te doen lithographiëren, ten getale van 500 exemplaren, welke, benevens de aangekochte schilderijen enz., tot prijzen voor de verloting zullen bestemd worden, terwijl buitendien geene exemplaren dezer lithographie zullen te verkrijgen zijn.

's Gravenhage, *20 juni*. Bij besluit van den 9den dezer is door Z. M. benoemd tot lid van het collegie van curatoren der hoogeschool te Leiden, de heer Mr. *S. C. Luzac*, staatsraad in buitengewone dienst, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; en tot lid van het collegie van curatoren der hooge school te Utrecht, de heer Mr. *J. K.* baron *van Goltstein*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

— Morgen ochtend zullen HH. KK. HH. de prins en de prinses *van Oranje* weder deze residentie verlaten en zich naar de badplaats Ems begeven, alwaar dezelve voornemens zijn eene maand door te brengen.

— Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft gisteren te Utrecht doen aanbesteden het maken der nagenoemde kunstwerken in den Rijn-spoorweg, als:

1°. Het maken van een jaagweg en brug, en verdere werken, tot leiding van de scheepvaart door de ijzeren draaibrug, in den Rijn spoorweg, ter zijde van de Weespervaart bij den Amstel; 2o. het maken van twee vaste bruggen met steenen landhoofden, en van vier steenen duikers in de aardenbaan van voorschreven weg, langs de kruisvaart in de nabijheid van de stad Utrecht; en 3o. het leggen van de aardenbaan voor het gedeelte van den Rijn-spoorweg tusschen den Vaartschen Rijn, nabij Utrecht, en den Arnhemschen Bovenweg, achter Driebergen.

Maastricht, *18 juni*. Gisteren avond omstreeks 8 uur is Z. M. van Kerkraeden alhier geretourneerd. Hoogstdezelve is aldaar door den heer *Winkelman*, provincialen inspecteur der domeinen en registratie, ontvangen, en heeft met de meeste belangstelling de kolenmijnen bezigtigd. Op de terugreis had te Heerle bijna een ontzettend ongeluk plaats. Door het lossen van vreugde-schoten en het gejuich van de menigte, waren de postpaarden, gespannen voor het rijtuig waarin Zijne Exc. de staatsraad gouverneur, de luitenant-generaal *des Tombes*, de districts-kommissaris *Kerens*, en de kapitein-kommandant der marechaussée, *Hoppenbrouwer*, zich bevonden, aan het hollen geraakt, en werd dit rijtuig in eenen vrij diepen waterplas omvergeworpen. Een ieder schoot dadelijk ter hulp, om deze heeren te redden, die alle, met uitzondering alleen van den heer *Kerens*, geheel onder water lagen; de koning zelf sprong uit zijn rijtuig, en gelukkig kwamen dezelve er met een nat pak af. Bij Hoogstdeszelfs verblijf te Sittard heeft Z. M. aan den burgemeester dier stad, den heer *Weemans*, de orde van den Nederlandschen Leeuw geschonken. Heden ochtend om 9 ure is Z. M. wederom, vergezeld van zijne adjudanten, van den kamerheer graaf *de Gelaes*, en van bovengenoemde heeren, altijd geëscorteerd van onze eerewacht, naar Vaels vertrokken, om tegen 5 ure namiddags terug te keeren, terwijl Hoogstdeszelfs vertrek naar Luxemburg op morgen ochtend 3 ure bepaald blijft. (*Handelsblad.*)

Arnhem, 22 juni. Het *Handelsblad* van maandag, 21 juni, 2de editie, behelst een zeer lang ingezonden artikel, getiteld: *Eenige beschouwingen nopens onzen regeringsvorm*, enz. Daarin leest men onder andere: »Wij houden de regtstreeksche verkiezing voor niet minder gebrekkig dan onze trappenverkiezing" — de eenige grond, daarvoor aangevoerd, bestaat in de omkoopingen die er bij de Engelsche volksverkiezingen plaats hebben. Waarlijk een bevoegde beoordeelaar van verkiezingstelsels! die geene andere regtstreeksche verkiezingen schijnt te admitteren dan de Engelsche.

— Men meldt ons dat er weder sprake is van de benoeming van den generaal *List* tot gouverneur-generaal van Neerlands Indië. Tot zijn opvolger als directeur-generaal van oorlog zou bestemd zijn de heer *Nepveu*; terwijl de generaal-majoor *Hulst* als aanstaande chef van het personeel genoemd wordt. Wijders zegt men dat er wederom aanmerkelijke veranderingen bij het leger zullen plaats hebben. De generaals-majoor *Schuurman* en *Knol* zouden worden gepensioneerd. De generaal-majoor *Favauge* zou worden benoemd tot luitenant-generaal en kommandant der 1ste divisie; de generaal-majoor graaf *van Limburg Stirum* tot kommandant der 2de divisie; de generaal-majoor *Roijen* tot provinciaal kommandant van Zeeland; de generaal-majoor *de Bart* tot brigade kommandant en provinciale kommandant van Noord-Braband.

Regtswezen.

Arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch.

Tweede, of Correctionele Kamer,

Zitting van Dingsdag 4 Mei 1841.

Voorzitter Mr. W. C. van Heurn.

(*Ingezonden.*)

Eene dier gelukkig zeldzame regtsvervolgingen, waarvan het aanwijzen alleen tot eene hooge maat van belangstelling en verontwaardiging leidt, is in deze teregtzitting voorgebragt en behandeld geworden.

Zag men van de eene zijde met innige zelfvoldoening eene afschuwelijke wandaad door het openbaar ministerie met gepasten ijver vervolgen, — van de andere zijde werd de uitspraak, die eene vrijspraak voor den beklaagde was, zeer betreurd. — Niet omdat men de onschuld vervolgd en bestraft wilde zien; maar omdat de vrijspraak als een gevolg der positieve wetsbepalingen, ten aanzien van het wettelijk bewijs, bij de Nederlandsche wetgeving, zonder eenig onderscheid in de strafbare daden te maken, tegen het advys van geleerde mannen opgenomen, moest aangemerkt worden, waartegen zelfs eene zedelijke overtuiging van schuldpligtigheid bij den regter niets vermag.

Gaat bepaaldelijk bij het bewijs van *opligting* (*escroquerie*) het beginsel door, dat bij de regtbank in deze, op grond dier wetsbepalingen, schijnt aangenomen te zijn, dan zal eene vervolging ter dier zake nimmer met eenige vrucht kunnen ondernomen worden, daar toch in het algemeen, bij *elke* opligting, de *bedriegelijke ondernemingen* (*manoeuvres frauduleuses*) onvermijdelijk buiten het aanwezen van derde personen worden tot stand gebragt, en het aanwezen van eenen tweeden getuige de volvoering daarvan bijna onmogelijk maakt.

De getrouwe mededeeling der onderwerpelijke zaak zal dan ook tot eene waarschuwing voor het publiek in het algemeen en bijzonder voor die personen kunnen verstrekken, welke zich te onberaden aan ligtgeloovigheid tot prijs stellen; want moet de regter soms ten gevolge der buitengewone bepalingen op het wettelijk bewijs ook in strijd met zijne zedelijke overtuiging eenen schuldige van alle verdere regtsvervolging ontslaan, — dan wordt het ook te meer de pligt van elk belangeloos en regtschapen burger, aan dergelijke vrijspraken alle mogelijke publiciteit te geven, ten einde elk in het

bijzonder zich kunne wapenen tegen die schandelijke wandaden, welke, door de uitgezochtste sluwheid gedreven, bij gebrek aan *wettelijk* bewijs, eene regtmatige tuchtiging ontgaan.

Ter zake: MANUEL ABRAHAM VAN GELDEREN (zijn naam waarborgt den lezer zijne afkomst) chirurgijn-dentiste, wonende te Rotterdam, wordt beklaagd van *opligting*, gepleegd jegens mejufvrouw E. P. H....., rentenierse, wonende te Boxmeer, door, onder aanwending van bedriegelijke manoeuvres, ten einde aan valsche ondernemingen en aan een hersenschimmig vermogen te doen gelooven en de hoop op eenen goeden uitslag te doen ontstaan, zich te doen afgeven gelden en geldswaarde in order-biljetten of acceptatiën, en door dat middel zich bedriegelijk van een gedeelte van eens anders bezittingen meester te maken.

De beklaagde, die zich in hechtenis bevindt, wordt voorgebragt. Het bevel tot verwijzing wordt voorgelezen. Het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door den Edel Achtbaren heer *Pape*, substituut-officier van justitie, draagt de zaak voor; de klagt wordt door den heer griffier voorgelezen; de getuigen worden gehoord, na afvoeens den eed, van de geheele waarheid te zeggen, te hebben afgelegd.

De eerste getuige, mejufvrouw E. P. H..... voornoemd, verklaart hoofdzakelijk: dat zich, in het laatst van april 1840, bij haar heeft vervoegd zeker persoon, voorgevende te zijn chirurgijn-dentiste, welke, zich aan haar opdringende, haar haren zorgelijken gezondheidstoestand heeft voorgehouden, en, na lang pratens, voor de som van *f* 30 geleverd heeft eene heele en eene halve ordinaire wijnflesch, gevuld met donkerkleurig vocht, ter afwering van hoofd- en tandpijnen.

Dat die man, welke later voor den beklaagde is herkend geworden, daags daaraan is teruggekomen, haar vragende of zij niet laboreerde aan zekere door hem beschreven wordende vrouwenkwaal, welke hij zeide, op haar bevestigend antwoord, haar spoedig in het graf zoude helpen, in geval zij de medicamenten, die hij daarvoor bezat en welke hij met een allergelukkigst gevolg nog onlangs bij zekere dame te Arnhem had aangewend, niet gebruikte.

Dat zij hem opgemerkt heeft zich met geene joden te willen inlaten, veel min laten bedriegen; waarop hij al dadelijk heeft geantwoord: »wel, jufvrouw, ik ben geen jood, ik zal u niet bedriegen, want de paaschen is nabij en dan zoude ik toch restitutie moeten doen" haar tevens vragende: of zij met hare familie raadpleegde," daarbij voegende: dat zij dat niet doen moest, want dat hij alles zoude tegenspreken, dewijl hij geen doctor was. Dat zij, na lang tegenhoudens, echter door zijne verleidende reden heeft toegegeven, en vertrouwende op de voorgewende kunde van den man en de krachtige en voorspoedige werking der medicamenten, vier halve ordinaire wijnflesschen met vocht tegen *f* 500 heeft genomen, waarop zij dadelijk *f* 250 in contanten heeft betaald en voor het restant eene acceptatie, betaalbaar op 1°. october daaraanvolgende, waarvoor hij het zegel had gehaald, onderteekend; dat hij van haar nog een present wilde hebben, als zeggende: dat hij van de dame, die hij genezen had, onder anderen eene Brabandsche kant gekregen had, welke hij, om zijne groote devotie voor Onze Lieve Vrouw, aan de kerk te Veghel voor een lieve-vrouwen-beeld ten geschenke gegeven had. Dat zij deze middelen op de aangeduide wijze heeft aangewend, maar dat dezelve geene uitkomst hebben opgeleverd; wanneer zij zich bij eenen vertrouwden vriend heeft vervoegd, aan wien zij het voorgevallene heeft kenbaar gemaakt, en die haar daarop dadelijk gezegd heeft, dat zij zich schandelijk had laten afzetten.

Dat de beklaagde weinige dagen daarna is teruggekomen, haar weder over haren ziekelijken toestand onderhoudende en voorgevende voor haar nog twee flacons met kruiden uit Duitschland, die hij vooreerst niet liet zien, te hebben ontvangen (werwaarts hij dezelve om hunne kostbaarheid, zoo zij die niet nam, onverwijld moest terugzenden) welke zij niet ontberen mogt, er bijvoegende: »dat, zoo zij daarvan geen gebruik maakte, zij eene dikke keel en eenen pijnelijken uitslag op het hart zoude krijgen, hetgeen haren toestand zoude verergeren en haren dood verhaasten. Dat zij, zoo voor den persoon als zijne dreigementen bang wordende (want zij bewoonde met eene bejaarde meid een huis alleen) hoewel zij toen begon te merken, dat zij bedrogen werd, die flacons weder aangenomen en daarvoor dadelijk eene hoeveelheid geld aan hem betaald heeft, onder belofte van het restant later te zullen bezorgen, wetende zij door de onderstane zielsaandoening niet juist meer, hoe veel zij toen gegeven en beloofd had.

Dat hij steeds zorgde om bij haar alleen te komen en haar eenmaal, op het hooren eener mansstem, verwonderd gevraagd had, »wie hij was;" waarop zij antwoordde: »de knecht bij haren buurman," hetgeen hem gerust stelde; dat zij, alsnu ten eenenmale verontrust, andermaal haren vertrouwden vriend heeft laten roepen, en, door schrik bevangen, aan dezen haren gouden spaarpot, horologie en ketting in bewaring gegeven.

De beklaagde VAN GELDEREN geeft in zijn verhoor te kennen: dat hij de jufvrouw inderdaad bezocht en middelen, alleen voor de mond- en hoofdpijnen, toegediend heeft, waarvoor hij *f* 25 heeft geëischt. Dat de jufvrouw, niet bij kas zijnde, hem eene acceptatie beloofde!! Dat, toen hij de acceptatie wilde maken, de jufvrouw aan hem haren nood geklaagd en gelden op interest tot october, wanneer zij hare revenuen toucheerde, verzocht heeft.

Dat hij dat aanzoek dadelijk ingewilligd, en haar, onder korting van de *f* 25 voor tand- en hoofdmiddelen en 5 pCt. interest, eene som van van *f* 250 heeft toegezegd; hebbende zij de acceptatie tot dat bedrag gegeven, voor dat zij het geld ontving!!! Dat hij, geene genoegzame gelden bij zich hebbende, dezelve voor de jufvrouw te Rotterdam is gaan halen en bij haar gebragt heeft!!!! Dat zij hem verzocht had, het montant der acceptatie heimelijk te doen ontvangen, omdat zij niet wilde weten, dat zij zich in verlegenheid bevond. Dat hij van haar nooit eenige gelden genoten en haar nimmer over eene geheime kwaal gesproken heeft.

De tweede getuige, J. C. H......., roomsch-katholijk priester en kapelaan te Boxmeer, verklaart: dat de jufvrouw hem bij het voorval de omstandigheden heeft verhaald, zoo als die bij hare verklaring opgenomen staan, daarbij voegende, dat zij destijds de som op *f* 50 of *f* 100 berekende, welke zij de tweede reis betaald had. Dat hij, haar het verkeerde dezer handelwijze onder het oog gebragt hebbende, gezegd heeft, dat zij schandelijk bedrogen en afgezet was, haar verzoekende, om zich toch vooral met dien persoon, die haar in het verderf zoude storten, niet meer te onderhouden. Dat hij bij zijne komst de jufvrouw zeer ontsteld gevonden had.

Op de vraag of het ook aannemelijk is, dat de jufvrouw bij den beklaagde geld opgenomen zoude hebben, verklaart hij, dat hij niet kan gelooven en het hem onaannemelijk voorkomt dat zij geld tegen interest van vreemde personen zoude opnemen, om dat zij genoegzame middelen bezit, en, was zij al eens in verlegenheid, genoegzaam krediet te Boxmeer heeft.

De derde getuige, J. Z......, dienstmeid bij de jufvrouw, verklaart: dat zij den beklaagde stellig tweemaal bij de jufvrouw gezien heeft. Dat hij telkens eene geruime poos met de jufvrouw alleen is verbleven. Dat, toen hij de tweede reis daar was, zij heeft opgemerkt, dat de jufvrouw door de keuken naar hare slaapkamer ging, waar haar geld was geborgen, en dat zij, van die kamer komende, iets droeg dat geld scheen te zijn; dat zij daarmede in de kamer bij den beklaagde is gegaan en zij daarop geld (zoo zij vermoende te hooren, waren het 28 stuivers-stukken) heeft hooren tellen door de jufvrouw, en dat zij meent, dat de beklaagde, op het te kennen geven van de jufvrouw, dat zij er niet mede uit konde, heeft helpen tellen. Dat zij de jufvrouw daarop niet naar hare slaapkamer heeft zien terug keeren, noch heeft kunnen merken, dat zij geld ontvangen had. Dat zij de jufvrouw de medecijnen heeft zien gebruiken, daarmede het hart wasschen en hooren zeggen, dat zij nu wel zou genezen, maar dat het haar veel geld zoude kosten.

De vierde getuige, R. R....., herhaalt hoofdzakelijk wat de tweede getuige heeft gezegd.

De vijfde getuige, C. H......., dienstknecht, wonende te Boxmeer, verklaart: dat de beklaagde, om de streek van mei 1840, des voormiddags, te Boxmeer is aangekomen, en den volgenden morgen, circa zeven ure, op de plaats aan zijn werk zijnde, de beklaagde hem is genaderd, vragende of de jufvrouw daar naast (bedoelende de eerste getuige) veel geld bezat; waarop hij een bevestigend antwoord heeft gegeven.

De zesde en zevende getuigen, apothekers te 's Bosch, verklaren, dat de *in judicio* geproduceerde medicamenten niets dan eenvoudige tandmiddelen bevatten, en niet als geneesmiddelen tegen eene vrouwenkwaal kunnen toegediend worden, schattende de waarde van ieder fleschje op circa 60 cents.

Nadat nog één getuige à décharge zijne verklaring had afgelegd, die veel van eene ontmoeting met den beklaagde op de stoomboot tusschen Rotterdam en Nijmegen verhaalde, werd de substituut-officier van justitie in de adstructie van zijn requisitoir gehoord. Zijn Ed Achtb. resumeerde de debatten met eene volkomene juistheid, en vond de beëedigde verklaring der eerste getuige door de andere, zoo niet geheel, dan toch gedeeltelijk bevestigd; terwijl zelfs de afzonderlijke en op zich zelve staande getuigenissen omtrent sommige onderscheidene feiten, door hunnen zamenloop en hun verband tot staving van het aangewreven delict strekten; zoodat, naar zijne overtuiging, de schuldpligtigheid van den beklaagde in eene zaak als de onderwerpelijke wettig en voldoende was bewezen.

Z. E. A. requireerde mitsdien de schuldig-verklaring van den beklaagde aan het wanbedrijf, hem ten laste gelegd, en veroordeeling van denzelven tot eene gevangenis voor den tijd van vijf achtereen volgende jaren, in eene boete van *f* 1500, en ontzegging aan denzelven van de uitoefening der regten, bij artikel 42 van het wetboek van strafregt opgesomd, gedurende een tijdvak van tien jaren, in te gaan van den dag dat hij zijne straf zal hebben ondergaan, en in de kosten van het proces, op hem te verhalen volgens de wet. — Hierop bekwam de verdediger van den beklaagde, Mr. KIVITS, het woord. In eene keurig uitgewerkte rede trachtte Zijn Ed. Gestr. te betoogen, dat noch de schuld van den beklaagde wettig was bewezen, noch het onderzoek der zaak de vereischten had doen kennen, tot het daarstellen eener *opligting* (*escroquerie*) bij de strafwet gevorderd, concluderende diensvolgens tot volledige vrijspraak van den beklaagde.

Na dat de substituut-officier van justitie andermaal het woord had gevoerd en door den verdediger was beantwoord, bepaalde de regtbank de uitspraak in deze zaak op den 6den mei, wanneer de beklaagde, uit gebrek aan wettig bewijs, is vrijgesproken; *zijnde er van deze uitspraak*, niettegenstaande dat tegen den beklaagde het maximum der straf op bondige beweegredenen door het openbaar ministerie was gevraagd, *geen hooger beroep aangeteekend geworden.*

Uit dat getrouw relaas, hetgeen zich ter griffie der arrondissements regtbank bevestigd vindt, zal men de waarde der advertentie kunnen beoordeelen, in het *Handelsblad* van 15 mei 1841 opgenomen, waarmede dan ook dit verslag wordt besloten:

» De ondergeteekende heeft de eer langs dezen weg de hartelijkste dank te betuigen aan zijne opregte vrienden die hem met zoo veel belangstelling en deelneming hebben opgebeurd tijdens hij te 's Bosch in de gevangenis gedrukt ging onder den last van eene vernederende beschuldiging. — Zijne onschuld heeft gezegepraald, dank zij de Voorzienigheid en de welsprekendheid van den Wel. Ed. heer advocaat KIVITS, die zonder eenige waarborg van belooning, op de grootmoedigste wijze des ondergeteekendes verdediging op zich heeft genomen, en hem aan het gevaar heeft ontrukt. — Innig getroffen door de belangstelling van vrienden en vreemden, neemt de ondergeteekende de vrijheid, zich op nieuw in de gunst aan te bevelen, aan zijne medeburgers welke hij meer dan ooit behoeft, om zijn door lange afwezigheid kwijnend huisgezin te doen herleven.

Rotterdam, 12 Mei 1841.

M. A. VAN GELDEREN,
Chirurgijn-Dentiste."

Ook verneemt men, dat de vrijgesproken VAN GELDEREN de betaling van het bovenvermelde en in zijne handen nog berustende order-biljet van *f* 250 voor de arrondissements-regtbank te 's Bosch wil vorderen. Ik behoude mij voor, daarop nader terug te komen, indien de omstandigheden der zaak eenige belangstelling bij den lezer zouden kunnen verwekken.

Mengelwerk.

Leven en daden van Espartero, Hertog der Overwinning, tegenwoordigen regent van Spanje.

(*Uit authentieke bronnen geput.*

Den 25sten mei 1817 werd in de hoofdkerk te Cochabamba juist de hooge mis gevierd, toen men een steeds naderend, hevig kanonvuur hoorde, en weldra de zekerheid verkreeg, dat de stad door de opstandelingen was aangegrepen. Hun aanvoerder LA MADRID gold voor den dappersten en bekwaamsten bevelhebber der opstandelingen in de Spaansche koloniën van Zuid-Amerika. Hij bemagtigde een der forten, en PEZUELA, de bevelhebber der Spaansche troepen, had geen oogenblik te verliezen om hem daaruit te verdrijven, wilde hij niet in eenen zeer gevaarlijken toestand geraken.

Door het lot werd een bataljon tot den storm bestemd, waarin een jong man diende, die zich naauwelijks sedert een jaar in Amerika bevond. Hij was tot nog toe altijd schrijver geweest bij den generaal MORILLO, maar had nog nooit aandeel aan eenig gevecht genomen. Zijn uiterlijk was tegelijk ernstig en zachtaardig, en in zijne bescheidenheid, gelijk in zijne vrome studiën, straalde nog altijd de voormalige seminarist door.

Hij was naauwelijks vier en twintig jaren oud; maar onder zijn beschroomd voorkomen verborg hij de onverschrokkenheid van een' dapperen krijgsman. Hij greep de eerste gelegenheid, om zich te onderscheiden, aan, en verzocht verlof om aandeel aan den storm te mogen nemen. Men stond zijn verzoek toe, en hij ijlde met de troepen voorwaarts. Maar aan den voet van het fort werden zij door een hevig kanonvuur begroet en overhoop geworpen. Te vergeefs beproefde de kommanderende officier de soldaten op nieuw tot den storm aan te voeren; hij-zelf viel, door eenen kogel getroffen. Een derde aanval was niet gelukkiger. Reeds waren zeven officieren gesneuveld, en de jonge adjudant bevond zich nog alleen aan het hoofd van het bataljon. Hij verzamelde zijne troepen, en verzocht den generaal om eene versterking van 50 man, die hem ook werd toegezonden. Zonder deze echter af te wachten, waagde hij nog eenen storm. Hij bond eenen zakdoek om zijn hoofd, wond zijne verscheurde das om de punt van zijnen degen; en riep: » Honderd oncen goud voor hem, die het eerst het vijandelijke vaandel vermeestert." Toen bestormde hij blindelings den wal, en bemagtigde werkelijk de buitenwerken van het fort. Hier gunde hij den zijnen naauwelijks eenige minuten rust, of hij riep hen wederom ten storm op, die met zulk eenen moed werd volvoerd, dat de republikeinen, allen tegenstand opgevende, slechts bedacht waren zich door eene snelle vlugt over de steile rotsen te redden, waar echter velen hunner den dood vonden. De jonge officier bemagtigde zelf het vaandel, en kleurde het met zijn bloed dat uit drie wonden stroomde.

Spoedig hierop werd hij tot kommandant van het bataljon benoemd, met welks hulp hij de bovengemelde daad volbragt had. Na den slag bij Sapachui, waar LA MADRID het voor de laatste maal waagde den koninklijken troepen het hoofd te bieden, werd hij luitenant-kolonel en kommandant van een regiment. In 1822 bevond hij zich als kolonel aan het hoofd eener brigade, en keerde, na de nederlaag bij Ayacucho, waarmede de Spaansche heerschappij in Zuid-Amerika eindigde, naar zijn vaderland terug. Hier werd hij met al zijne krijgsmakkers, die, even als hij, in dat verwijderde wereld deel voor het ondankbare vaderland gestreden hadden, niet zeer gunstig opgenomen. Men gaf de buiten hunne schuld uit Amerika verdrevenen, den bijnaam van Ayacucho's.

Er bevonden zich onder hen vele uitstekende mannen, zoo als NARVAEZ, SEOANE, LOPEZ, RODIL, VILLALOBOS, en ALDAMA, benevens MAROTTO en BALDOMERO ESPARTERO, de bovengemelde krijgsheld, tegenwoordig graaf van Luchana, hertog van Morella, hertog der Overwinning, Spaansche grande van den eersten rang, ridder van het Gulden Vlies, grootkruis van de orde van KAREL III, van ISABELLA de katholieke, van den heiligen FERDINAND en het heilige Hermenegild, Grootkruis van het legioen van Eer, van de Bathorde, van de Portugesche orde van den Toren en het Zwaard, kapitein-generaal en generalissimus van het leger, kommandant der koninklijke garde, en, door den afstand van koningin CHRISTINA, regent van Spanje.

ESPARTERO werd in 1793 in het kleine dorpje Granadula in de provincie La Macha geboren. Volgens sommigen was zijn vader een timmerman, volgens anderen wagenmaker of voerman. In één punt komt men overeen, namelijk dat hij zeer arm was en vele kinderen had. BALDOMERO was daarvan het negende, op hem volgde nog slechts een jongere broeder. Van een zwakkelijk ligchaamsgestel, kon zijn vader hem niet in zijn werk gebruiken; hij werd dus naar de school gezonden, en voor den geestelijken stand bestemd. Een zijner oudere broeders, pastoor in eene naburige stad, voorzag in de kosten zijner opvoeding. Uit dankbaarheid bezorgde ESPARTERO hem later de plaats van kapelaan van een der koningin, en van kanonnik van St. Isidor. Als zoodanig stierf MANUEL ESPARTERO in het jaar 1839.

De Fransche inval van 1808 wekte in Spanje de oude vaderlandsliefde weder op, die, sedert de oorlogen met de Mooren geene gelegenheid gevonden had om zich te vertoonen. Met welk haat den Spanjaard tegen iederen vreemden verwoester vervult; maar nergens vertoonde zich die haat sterker dan op de hoogescholen en seminariën. De *Estudiante*, van nature en uit neiging krijgszuchtig, hetzij hij voor den geestelijken of eenigen anderen stand bestemd is, behoorde toenmaals tot de vurigste verdedigers der nationale onafhankelijkheid. Er werden verscheidene bataljons van hen gevormd, en in een van deze, » het bloedige" genaamd, diende de jonge ESPARTERO. Zijne studiën waren tot dus ver nog van weinig belang geweest; met des te grootere liefde greep hij thans de wapenen aan. Door voorspraak eener voorname familie, bij welke zijn broeder kapelaan was, werd hij in eene militaire academie opgenomen, en verliet deze op den ouderdom van 23 jaren als tweede luitenant.

Spanje was om dezen tijd rustig; NAPOLEON heerschte niet meer, en het wapengedruisch was in geheel Europa verstomd. Maar aan gene zijde van den Oceaan waren de Spaansche koloniën eerst tegen de nieuwe dynastie opgestaan, welke NAPOLEON aan het moederland had willen opdringen, en nu zetteden zij hunnen opstand ook tegen FERDINAND VII voort, dewijl zij eene eigene regering wenschten te hebben. Om hen tot onderwerping te dwingen, werd een leger naar Amerika gezonden, en ESPARTERO verzocht den generaal MORILLO om deel aan dezen overzeeschen veldtogt te mogen nemen. Hij steeg hierdoor eenen graad op, en daar hij zich gedurende den overtogt bij den generaal aangenaam had weten te maken, benoemde hem deze tot zijnen adjudant en secretaris, en droeg later veel tot zijne snelle bevordering bij.

(Vervolg hierna.)

Correspondentie.

Herhaaldelijk is reeds gezegd dat de inzenders op discretie kunnen rekenen; maar dat de voorwaarde van onbepaalde geheimhouding hunner namen *nooit* wordt toegestemd. Wij behouden ons integendeel *altijd* de vrijheid voor, hunne namen bekend te maken, bijaldien zij ons valsche opgaven doen, of onjuiste daadzaken in hunne artikelen vermelden. Wat dwaasheid zou het toch zijn den naam des schrijvers te willen weten, als men zich verbinden wilde dien nooit te noemen?

Advertentiën.

Te ROSSUM beviel, den 18den Junij 1841, zeer voorspoedig van eenen ZOON, *A. M. VAN BEUNINGEN*, Geb. BOOSEN.

† † † BURGEMEESTER EN ASSESSOREN DER GEMEENTE *RENKUM* zullen, op Dingsdag den 6den Julij 1841, des middags ten 12 ure, in *de Ploeg te Oosterbeek*, in het openbaar AANBESTEDEN:

Het VERGROOTEN *van het* SCHOOLGEBOUW *te* Oosterbeek.

Volgens bestek en conditiën, van heden af aldaar ter visie liggende.

† § † De Notaris Mr. *JB. NIJHOFF*, residerende te *Arnhem*, zal, op Dingsdag den 29sten dezer, des voormiddags ten 11 ure, bij den Kastelein *D. HEUFF*, in de Herberg op de Heerlijkheid *Doorwerth*, publiek aan de meestbiedenden verkoopen:

Een groot aantal Perceelen allerbest UITERWAARDS HEELGRAS, staande uitgebaakt op de Waarden van genoemde Heerlijkheid. Breeder bij biljetten.

† † † Het MAGAZIJN van zuiver LINNEN en TAFELGOED, en NETELDOEKSCHE MEUBELGORDIJNEN van *J. N. SALOMONS*, van *Amsterdam*, zal nog maar eenige dagen geopend zijn in het *Hof van Holland* bij den Heer *DEN DOCTER*, in de Weverstraat te *Arnhem*.

184STE KON. NEDERL. LOTERIJ.

Ten Kantore van *A. DE BRUIN*, in de Oeverstraat te *Arnhem*, zijn te bekomen HEELE en GEDEELTEN VAN LOTEN, volgens het plan. — De trekking der 1ste Klasse begint op den 26sten Julij 1841. De Conditiën zijn *gratis* te bekomen en de Lijsten te zien.



STOOMJAGT STAD GORINCHEM,

VAREnDE TUSSCHEN

Gorinchem en Middelburg,

EN OP ALLE DAAR TUSSCHEN GELEGEN PLAATSEN.

Dagen en uren van vertrek, gedurende de maand JUNIJ 1841:

VAN GORINCHEM.

Vrijdag den 25 's morgens ten $8\frac{1}{2}$ ure.
Zondag » 27 » » $10\frac{1}{2}$ »
Dingsdag » 29 » » 12 »

VAN MIDDELBURG.

Zaturdag den 26 's morgens ten 5 ure.
Maandag » 28 » » 7 »
Woensdag » 30 » » 8 »

De dagen op welke het watergetijde niet gunstig is, zijn door een kruisje aangewezen; doch zal, door de snelle vaart van het Stoomjagt, de overtogt alsdan echter weinig langer, dan gewoonlijk duren.

De Ondernemers alles hebbende willen aanwenden wat tot gemak der reizigers kan verstrekken, hebben gezorgd, dat, bij aankomst van het Stoomjagt, gelegenheid tot dadelijk vertrek op de volgende plaatsen, zal worden gevonden, als: aan het *Katsche Veer* en *het Zijpe*, naar *Goes* en *Zierikzee*; te *Zwijndrecht*, na het vertrek der *Dordrechtsche* en *Moerdijksche Stoombooten*, naar *Rotterdam*; te *Gorinchen* naar *Utrecht*; terwijl te *Utrecht* de reizigers zich, tot vervoer naar *Gorinchem*, kunnen vervoegen bij *L. VERMEULEN*, op het *Vreeburg*.

Nader onderrigt te bekomen te *Dordrecht* bij H BEUTESHEK, bij de aanlegplaats van het Groote Hoofd; te *Goes* bij W. DE FOUW WZ. en K. BUIJTENDIJK in de *Korenbeurs*; te *Zierikzee*, bij P. J. VAN OPPEN in het *Hof van Holland*; te *Bruinisse* bij P. J. SOETER; te *Middelburg* bij den Commissaris N. M. VAN SOELEN, en te *Gorinchem* bij den Commissaris W. VAN OOSTERWIJK, kantoor houdende in het logement het *Rotterdamsche Veerhuis*, zeer nabij de ligplaats van het Stoomjagt gelegen.

BERIGT.

Met voorkennis en onder approbatie van Z. E. den Heer Gouverneur van *Gelderland*, is, in der tijd, bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, gedrukt en in alle Geldersche Boekwinkels verkrijgbaar gesteld:

VERZAMELING VAN REGLEMENTEN VOOR DE PROVINCIE GELDERLAND.

INHOUDENDE:

1°. *Reglement op de zamenstelling der Staten van de Provincie;*
2°. *Reglement op de Stedelijke Besturen;*
3°. *Reglement op het Bestuur ten Platten Lande;*
4°. *Instructie voor de Gemeente-Ontvangers ten Platten Lande;*
5°. *Reglement op het Beheer en Onderhoud der Buurtwegen;*
6°. *Een Alphabetisch Register op elk der bovengemelde Reglementen.*

Voorts heeft bij denzelfden Uitgever de pers verlaten, en is mede bij alle Geldersche Boekverkoopers te bekomen, als een vervolg, of tweede stukje van het bovenstaande, het

REGLEMENT

OP HET BEHEER DER

Rivier-Polders IN DE PROVINCIE GELDERLAND;

WAARACHTER INSGELIJKS GEVOEGD IS EEN

Alphabetisch Register

OP HETZELVE.

Een en ander van de hoogste nuttigheid voor de Heeren Leden van de Provinciale Staten, Burgemeesters, Wethouders, Assessoren, Gemeente-raden, Ontvangers, Belanghebbenden en Ambtenaren bij de onderscheidene Polderbesturen. — Prijs van het eerste stukje in karton *f* 2.20.
Idem » tweede » » » 1.50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 22 Juni 2 El 3 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 15 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 21 JUNI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{9}{16}$	$5\frac{11}{16}$	$51\frac{5}{8}$ à $\frac{11}{16}$
Dito Dito . . » 5 »	$93\frac{7}{8}$	$99\frac{15}{16}$	$99\frac{7}{8}$
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . *f*	$24\frac{3}{16}$	$24\frac{5}{16}$	$24\frac{1}{4}$ à $\frac{5}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$89\frac{15}{16}$	$90\frac{1}{8}$	$9\frac{1}{8}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$73\frac{5}{8}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$162\frac{3}{4}$	$162\frac{5}{8}$	$162\frac{1}{4}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	97	$97\frac{1}{16}$	97
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »	$94\frac{3}{4}$		
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$20\frac{7}{8}$	$20\frac{15}{16}$	$20\frac{7}{8}$ à $\frac{15}{16}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »	5		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{7}{8}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{3}{4}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{5}{8}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$87\frac{3}{8}$	$87\frac{7}{16}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	67	$67\frac{1}{4}$	$67\frac{1}{8}$
Certific. van dito. . . » 6 »			
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »	104	$104\frac{1}{4}$	
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$72\frac{1}{4}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.